

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.

องค์การบริหารส่วนตำบลพินาแดง

อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราข้อบัญญัตินี้

.....

.....

.....

.....

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดงและนายอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นๆที่สามารถนำมาเลี้ยงได้โดยไม่ผิดกฎหมาย

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

๕.๑ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ สุนัข แมว ในเขตพื้นที่ต่อไปนี้ โดยเด็ดขาด

๕.๑.๑ สถานที่ราชการหรือหน่วยงานราชการ เช่น ที่ทำการองค์การบริหารส่วน ตำบลพิจารณาเด็กเล็ก, โรงเรียน, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น

๕.๑.๒ พื้นที่ถนนสาธารณะทุกสาย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาเป็นผู้ดูแล

๕.๒ การเลี้ยงสัตว์ประเภท ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ สุนัข แมว นอก เขตพื้นที่ที่ระบุไว้ในข้อ ๕.๑ นั้น สามารถกระทำได้ แต่ต้องปฏิบัติตามเคร่งครัด ดังนี้

(๑) สำหรับการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนในระยะที่ ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญเดือดร้อนต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับการเลี้ยงสัตว์มากกว่า ๕๐ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่ น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์มากกว่า ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่ น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามข้อบัญญัตินี้ และตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเคร่งครัด

ข้อ ๖ การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติตามภายใต้มาตรการต่อไปนี้

๖.๑ สถานที่ตั้ง

๖.๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๖.๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์ นั้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๖.๒ อาคารและส่วนประกอบ

๖.๒.๑ อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การ เลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๖.๒.๒ พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่แฉะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็น คอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้ น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๖.๒.๓ หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือ แสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๖.๒.๔ คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่ รวมกันอย่างแออัด

๖.๒.๕ การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๖.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๖.๓.๑ การระบายน้ำ

(๑) ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอ
ให้น้ำไหลได้สะดวก

(๒) น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะ
หรือในที่เอกชน

๖.๓.๒ การกำจัดมูลสัตว์

(๑) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

(๒) ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุ
รำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๖.๓.๓ การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๑) ถ้ามีการสูบบุหรี่ในอาคาร ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่
อาศัยใกล้เคียง

(๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัย
ใกล้เคียง

(๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิว
ฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

(๔) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหาย ความเดือดร้อน
รำคาญ แก่ผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

๖.๓.๔ การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๖.๓.๕ การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์
ของแมลง สัตว์นำโรค และกลิ่นเหม็น

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดย
ไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนด
แล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล
พิหารแดง แต่ถ้ามการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้
เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษา
ไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน
ภายในกำหนดเวลาดังวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลพิหารแดง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อ
ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องได้รับโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๐ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลพิหารแดง รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(นายจรินทร์ แวนแก้ว)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพิหารแดง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสุจินต์ วาจากิจ)

นายอำเภอเมืองสุพรรณบุรี